

§ 3A som personer, der ejer mindst 25 pct. af selskabskapitalen eller råder over mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi i selskabet. Ejerforholdet respektive rådeforholdet opgøres som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2, sidste pkt., og stk. 3 og 4. Disse oplysninger skal som minimum omfatte

- tidspunktet for aftalens indgåelse,
- aftalens art,
- hovedindholdet af aftalen, herunder aftalens genstand og aftalens økonomiske omfang.

For ikke fuldt skattepligtige personer efter kilde-skattelovens § 1, skal der ifølge mindstekravsbe-kendtgørelsens § 33, stk. 5, alene selvangives oplysninger om de væsentligste aftaler, der er indgået mellem hovedaktionæren og selskabet, og alene i det omfang det beherskede selskab er hjemmehørende her i landet. Det samme gælder fuldt skattepligtige personer, der efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst skal anses for hjemmehørende i en fremmed stat (dobbelt domicil).

Hensigten med, at hovedaktionæren skal indsende de omhandlede oplysninger, er at øge skattemyndig-hedernes kontrol navnlig med, om transaktioner mellem hovedaktionær og selskab er indgået på sædvanlige markedsmæssige vilkår.

Kapitalforklaringen skal senest indgives ved selvangivelsesfristens udløb. Såfremt kapitalforklaringen ikke bliver indsendt rettidigt, kan myndighederne efter skattekontrollovens § 5 – på samme måde som ved manglende indsendelse af en selvangivelse - pålægge den selvangivelsespligtige at betale et skattetillæg på 200 kr. pr. dag (max. 5.000 kr.). Pligten til at indsende kapitalforklaringen kan også gennemtvinges ved pålæg af daglige bøder. Disse kan pålægges, selv om den skattepligtige er blevet pålagt at betale et skattetillæg. Endelig kan den skattepligtige indkomst ansættes skønsmæssigt.

Skattemyndighederne har til brug for udarbejdelsen af kapitalforklaringen udgivet et standardiseret skema, som den selvangivelsespligtige kan anvende. Skemaet er optrykt som bilag. Det er ikke et krav, at skemaet anvendes – blot skal minimumskravene til oplysningerne være opfyldt.

4. Lovforslagets indhold

4.1. Afskaffelse af kapitalforklaringsordningen

Efter den gældende bestemmelse i skattekontrollovens § 6B kan en fysisk person – som ikke er bogfø-rings- eller regnskabspligtig - pålægges at selvangive en kapitalforklaring inden for en rimelig frist, når der er et konkret kontrolbehov herfor.

Det foreslås i § 1, nr. 9, at ordningen i den gældende § 6B, hvorefter myndighederne har adgang til at indhente formueoplysninger fra en ikke-erhvervsdriven-de person ud fra et konkret kontrolbehov, udvides til også at omfatte bogførings- eller regnskabspligtige samt hovedaktionærer. Forslaget betyder, at myndig-hederne har mulighed for at indhente supplerende for-mueoplysninger fra alle skattepligtige, fysiske personer, når der konkret er behov herfor.

Anmodes den skattepligtige om at forsyne myndig-hederne med sådanne oplysninger, skal den skatte-pligtige give oplysninger om formuen ved indkomst-årets begyndelse og ved indkomstårets udløb samt give oplysninger om størrelsen og arten af ændringer i formuen i indkomståret, herunder om hovedposter i årets privatforbrug.

Til forskel for den gældende ordning kan den skat-tepligtige efter forslaget kun anmodes om disse oplysninger, i det omfang skattemyndighederne ikke i for-vejen har kendskab til oplysningerne.

Efter skattekontrollovens § 3, stk. 2, 1. pkt., skal selvangivelsespligtige, der er bogførings- eller regn-skabspligtige inden selvangivelsesfristens udløb ind-give et skattemæssigt årsregnskab for den seneste af-sluttede regnskabsperiode til den skattemyndighed, som skatteministeren anviser.

Kapitalforklaringen er en integreret del af det skattemæssige årsregnskab for sådanne bogførings- eller regnskabspligtige. Kapitalforklaringen for personligt erhvervsdrivende indeholder formueoplysninger, som angår såvel erhvervsvirksomheden som den erhvervsdrivendes private økonomi. Med forslaget afskaffes kapitalforklaringen. Imidlertid er det tanken, at det skattemæssige årsregnskab fortsat skal indeholde oplysninger om den del af formuen, som angår virksom-heden.

På den baggrund er det nødvendigt at præcisere, at begrebet »det skattemæssige årsregnskab« for personligt erhvervsdrivende fremover ikke længere omfatter en redegørelse for ændringer i den private formue, jf. § 1, nr. 4.

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 2, 2. pkt., kan skatteministeren bestemme, at grupper af skattepligtige fysiske personer, der ikke er bogførings- eller regn-skabspligtige, skal oplyse om formuen ved indkomst-årets begyndelse, hovedposter i årets privatforbrug og formuen ved indkomstårets udløb.

Som følge af forslaget om afskaffelse af kapitalfor-klaringen jf. § 1, nr. 9, foreslås det at ophæve denne bemyndigelsesbestemmelse, jf. § 1, nr. 1.

Efter skattekontrollovens § 3, stk. 1, 3. pkt., kan skatteministeren bestemme, at grupper af skattepligti-